

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Martina Kopy ve věci

žalobce: **MAGION systém, a.s.**
sídlem Jiráskova 1252, 755 01 Vsetín
zastoupený advokátem Mgr. Markem Šimkou
sídlem Moravské náměstí 754/13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 20. 7. 2023, sp. zn. ÚOHS-R0060/2023/VZ, č. j. ÚOHS-26818/2023/162, o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit České republice – Krajskému soudu v Brně do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce před žalovaným brojil proti postupu zadavatele v rámci veřejné zakázky „Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu“, ev. č. zakázky ve VVZ: Z2019-004453 (dále jen „veřejná zakázka“), která je zadávána v řízení se soutěžním dialogem (dále jen „ŘSSD“) dle § 68 a násl. zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“). Zadavatel rozhodnutím ze dne 30. 12. 2022 žalobce vyloučil z ŘSSD. Žalobce se návrhem ze dne 10. 2. 2023 proti rozhodnutí o vyloučení obrátil na žalovaného, který věc projednal pod sp. zn. ÚOHS-S0105/2023/VZ a dne 24. 4. 2023 návrh zamítl. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal rozklad, který předseda úřadu zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.
2. Žalobce se současně s podáním žaloby domáhal, aby soud napadenému rozhodnutí přiznal odkladný účinek. Uvedl, že za „standardních“ okolností by navrhoval nařízení předběžného opatření spočívajícího v zákazu uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Novelou zákona č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), účinnou od 16. 7. 2023, byly do právního řádu ohledně nařízení předběžného opatření včleněny zákonné požadavky, které kolidují s ústavností, a při jejich aplikaci by bylo porušeno zejména ústavní právo žalobce na spravedlivý proces. Základní konflikt s ústavností spatřuje žalobce zejména v § 272b odst. 2 ZZVZ, který možnost vrácení kauce spojuje nikoliv s úspěchem či neúspěchem návrhu na nařízení předběžného opatření, ke kterému se kauce vztahuje, ale s úspěšností právně nesouvisejícího úkonu, a to následného meritorního rozsudku. Za neústavní pak žalobce

považuje rovněž povinnost soudu již v rozhodnutí o předběžném opatření předjímat výsledek budoucího rozhodnutí o žalobě. Protiústavní je rovněž celkové vyznění § 272b ZZVZ, které z předběžného opatření nařizovaného soudy činí nežádoucí institut, když dikce úvodní věty § 272b odst. 3 ZZVZ představuje vyšší počet zájmů, které mohou být předběžným opatřením poškozeny, to vše za situace, kdy nic podobného není dovozováno v řízení před žalovaným, a kdy v řízení před žalovaným jsou předběžná opatření nařizována prakticky vždy, kdy žalovaný nevydá rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů od podání návrhu. Uvedená právní úprava pak může být i v rozporu s požadavky kladenými na Českou republiku jako členský stát Evropské unie dle čl. 2 odst. 3 a čl. 2a odst. 2 Směrnice 89/665/EHS vykládaným ve světle čl. 47 Listiny základních práv EU, protože to dále ohrožuje splnění povinnosti členských států zajistit, aby účel přezkumného řízení nebyl zmařen předčasným uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku.

3. Žalobce vzhledem k uvedenému podává návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobce v předmětné věci očekává od přiznání odkladného účinku fakticky stejné výslední právní účinky, jaké by mělo nařízené předběžné opatření. Budou suspendovány účinky napadeného rozhodnutí, takže zůstanou i zachovány účinky předběžného opatření nařízeného v rámci správního řízení rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-S0105/2023/VZ, č.j. ÚOHS-11431/2023/500 ze dne 22. 3. 2023, kterým žalovaný zakázal zadavateli uzavřít smlouvu, na rozhodnutí zadavatele o vyloučení žalovaného nebude možno nahlížet jako na platné, nadále bude zachována zejména aktivní legitimace žalovaného pro správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0106/2023/VZ (o návrhu žalobce na přerušování řízení o návrhu proti zadávacím podmínkám) a sp. zn. ÚOHS-S0249/2023/VZ (o návrhu brojícím proti nerovnému zacházení a netransparentním přístupem zadavatele).
4. O potřebě suspendace účinků napadeného rozhodnutí přiznáním odkladného účinku žaloby (nebo nařízením předběžného opatření) svědčí i případ C303-22, který je aktuálně projednáván před Soudním dvorem Evropské unie, který se týká zodpovězení předběžné otázky položené Krajským soudem v Brně: „Je v souladu s čl. 2 odst. 3 a čl. 2a odst. 2 Směrnice 89/665/EHS [...] vykládaným ve světle čl. 47 Listiny základních práv EU, pokud česká právní úprava umožňuje zadavateli uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku před podáním žaloby k soudu příslušnému k přezkumu zákonnosti druhostupňového rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o vyloučení uchazeče?“
5. V uvedené věci bylo dne 7. 9. 2023 prezentováno stanovisko generálního advokáta, jenž navrhl odpovědět na položenou otázku následovně: „Článek 2 odst. 3 a 9 a čl. 2a odst. 2 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které může veřejný zadavatel po vyčerpání možností řízení u nezávislého (nesoudního) orgánu příslušného k přezkumu uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku před podáním správní žaloby k soudu příslušnému k přezkumu zákonnosti rozhodnutí o vyloučení uchazeče nebo zadání uvedené zakázky, pokud je v rámci řízení o této správní žalobě soud, jenž o ní má rozhodnout, oprávněn přijmout předběžná opatření spočívající případně v pozastavení účinků již podepsané smlouvy.“ (zvýraznění provedené žalobcem).
6. Z uvedeného stanoviska plyne, že česká právní úprava je souladná s citovanými evropskými předpisy, když umožňuje uzavření smlouvy na veřejnou zakázku před tím, než o zákonnosti rozhodnutí žalovaného rozhodne soud, jen pokud soud příslušný k přezkumu má kompetenci zabránit zmaření účelu celého přezkumného řízení tím, že případně přijme předběžné opatření, kterým pozastaví účinky uzavřené smlouvy a zabrání tak jejímu (s)plnění.
7. Uvedené opatření by mělo kompenzovat situaci, kdy soud „nestihne“ nařídit předběžné opatření spočívající v zákazu uzavření smlouvy, a to zejména proto, že veřejný zadavatel smlouvu uzavřel, neboť s účinností (právní mocí) rozhodnutí žalovaného zanikne předběžné opatření zakazující uzavření smlouvy, vydané ve správním řízení. Alternativou takového opatření pak jistě je i

příznání odkladného účinku žalobě, čímž se pozastaví účinnost (a právní moc) rozhodnutí žalovaného a obnoví se účinky zákazu uzavření smlouvy vydaného žalovaným ve správním řízení, jak o to usiluje žalobce v tomto případě.

8. Je samozřejmě otázkou, zda případná kompetence k pozastavení účinků uzavření smlouvy (tj. zákaz plnění smlouvy), která je zmíněna ve stanovisku generálního advokáta, v případě Krajského soudu v Brně vůbec existuje, když podle znalosti žalobce v jiných případech takové své oprávnění Krajský soud v Brně nedovodil. Z dosavadní praxe známé žalobci, pokud byla smlouva uzavřena v situaci, kdy tomu nebránil žádný účinný zákaz (blokační lhůta nebo uložené předběžné opatření), Krajský soud v Brně předběžné opatření spočívající v zákazu plnění smlouvy nenařídil. Současně je na samostatnou úvahu, zda by pozastavení účinků uzavřené smlouvy mělo jakýkoli vliv na zachování účelu přezkumného řízení, když i případné zrušení rozhodnutí, které by bylo v řízení napadáno, by nemohlo být spojeno s rozhodnutím o neplatnosti takové smlouvy, a ukončením řízení před soudem by daný zákaz plnění smlouvy pouze pozbyl účinků – a smlouva by tak mohla být dále plněna, splněna a současně by nebyly dotčeny důvody pro zastavení správního řízení, které s uzavřením smlouvy vznikly. S těmito otázkami se zřejmě bude nyní vypořádávat Soudní dvůr Evropské unie, a žalobce je uvádí zejména proto, aby akcentoval, že kompetence, kterou Krajský soud v Brně nepochybně má, a která spočívá v příznání odkladného účinku žaloby nebo ve vydání předběžného opatření spočívajícího v zákazu uzavření smlouvy, je tak či tak pro zachování účelu přezkumného řízení klíčová, praktičtější a lépe odpovídající právu na soudní ochranu garantovanému ústavou ČR a čl. 47 Listiny základních práv EU. Včasné využití této kompetence je nezbytné pro to, aby soudní přezkum neprobíhal po uzavření smlouvy, neboť v takovém případě se z něj často stává jen jakési nákladné akademické cvičení, z něhož si ani žalovaný, ani zadavatelé již těžké hlavy nedělají.
9. Žalobce k tomu uvedl případy projednávané před žalovaným, o nichž následně rozhodoval Krajský soud v Brně, ale i když došlo ke zvrácení rozhodnutí (předsedy) žalovaného, nebylo dosaženo účelu přezkumu sledovaného příslušným stěžovatelem a lze konstatovat, že tím došlo i k porušení čl. 47 Listiny základních práv EU. Rozhodnutí žalovaného byla v těchto případech soudem zrušena, správní řízení však byla následně zastavena, protože došlo k uzavření smlouvy na plnění zakázky.
10. Je tedy zřejmé, že, mohou-li, tak veřejní zadavatelé zpravidla již v řádu několika jednotek dní po vydání rozhodnutí předsedy žalovaného o rozkladu přistupují k uzavření smlouvy, a celý proces soudního přezkumu, který má být naplněním mj. čl. 47 Listiny základních práv EU, je co do účelnosti předem zmařen. V nynější věci se to stát nemusí, neboť podle dostupných informací o dalších krocích zadavatele v zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku zatím nebyl vybrán dodavatel a smlouva na plnění veřejné zakázky nebyla dosud uzavřena. V ideálním případě by preventivní zákaz uzavření smlouvy, který vydal ve správním řízení žalovaný, měl pokrývat i celé navazující řízení o přezkumu, a to včetně řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí. Cestou k tomuto je příznání odkladného účinku žaloby, nebo, alternativně, vydání předběžného opatření soudem. Žalobce však v tuto chvíli považuje za splněné podmínky pro příznání odkladného účinku žaloby a využití tohoto institutu preferuje. Návrhu na vydání předběžného opatření soudem se i z důvodů objasněných výše zatím nedomáhá, ale učiní tak případně v závislosti na tom, zda odkladný účinek žalobě bude či nebude přiznán.
11. I když v paralelně probíhajících správních řízeních před žalovaným byly rovněž vydány zákazy uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, očekává žalobce s ohledem na dosavadní vývoj a vysokou míru pochopení, kterou žalovaný a pro zadavatele má, zamítnutí svých rozkladů, které v těchto řízeních podal či podá.
12. Pro příznání odkladného účinku žalobě jako nejeftektivnější nástroj zachování účelu přezkumného řízení pak mluví i to, že pakliže na žalobce nyní zadavatel nahlíží jako na vyloučeného účastníka,

nebude mít žalobce informace o dalším průběhu a vývoji zadávacího řízení, které by mu umožnily reagovat včas na vývoj směřující k uzavření smlouvy a podat případný návrh na vydání předběžného opatření tak, aby nebyl předčasný, ale ani opožděný. Tato informační nerovnováha může být zadavatelem lehce zneužita, a ve spojení s překážkami, které novela ZZVZ přinesla k institutu předběžného opatření, brání tomu, aby mohl žalobce efektivně před soudem bránit svá práva a oprávněné zájmy.

13. Předmětem veřejné zakázky je výměna informačního systému zadavatele, který v minulosti žalobce zadavateli dodal, který zadavatel mnoho let denně využívá. Žalobce tento systém pro zadavatele udržuje, rozvíjí a servisuje. V rámci veřejné zakázky mělo dojít k dodání nového systému, kdy žalobce předpokládal, že zadavateli nabídne podstatnou modernizaci svého systému, které je žalobce schopný a o veřejnou zakázku má proto eminentní zájem. Je logické a nepřekvapivé, že žalobce je schopen nabídnout a poskytnout zadavateli nový systém za výrazně výhodnějších podmínek než jiní dodavatelé. Neférové vyloučení žalobce, které má umožnit výměnu dodavatelů představuje významný zásah do oprávněných zájmů žalobce a hrozí mu vznikem újmy těžce vyčíslitelného rozsahu.
14. Naproti tomu, zachování současného stavu, který zde je více než dvě desítky let, alespoň do doby rozhodnutí soudu o žalobě, nebude představovat pro zadavatele žádnou zásadní nepříjemnost, omezení ani újmu. Zadavatel nemá žádnou věcnou urgentní potřebu výměny informačního systému, a než soud o žalobě rozhodne, nezmizí nikam jeho možnost vynaložit stovky milionů Kč na nový systém. Cílem žalobce není bránit zadavateli realizovat své záměry a utrácet peníze, ale trvá na tom, že přitom musí být dodržena pravidla férové soutěže. I z tohoto důvodu bylo ostatně ve správním řízení vydáno předběžné opatření spočívající v zákazu uzavření smlouvy, a to i když ještě nebyly ani podány nabídky účastníků, a žalobce se tak domáhá pouze toho, aby tento zákaz či nějaká jeho obdoba trvaly i po dobu soudního přezkumu napadeného rozhodnutí žalovaného.

Žalobce má s ohledem na znění § 73 odst. 2 s.ř.s za to, že přiznání odkladného účinku žalobě je v tomto případě naprosto odůvodněné a nezbytné, což osvědčil výše.

Žalovaný konstatoval, že žalobce uvádí důvody, proč podává návrh na přiznání odkladného účinku, a nikoli návrh na vydání předběžného opatření ve smyslu § 272b zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek. Má za to, že splnil podmínky pro přiznání odkladného účinku žaloby, proto využití tohoto institutu preferuje a nedomáhá se vydání předběžného opatření. Ovšem z obsahu odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku je zřejmé, že žalobce ve skutečnosti požaduje vydání předběžného opatření, neboť očekává stejné výsledné právní účinky, jako by mělo nařízené předběžné opatření, a to pozastavení účinnosti a právní moci napadeného rozhodnutí žalovaného. Žalobce namítá protiústavnost § 272b zákona. Žalovaný k tomu uvádí, že pro posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku není relevantní, neboť toto ustanovení se týká návrhu na předběžné opatření, který nebyl ze strany žalobce uplatněn.

15. Dle žalobce jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalob. Neuvádí však relevantní důvody, která by představovaly zákonné předpoklady pro jeho přiznání, které jsou uvedeny v § 73 odst. 2 s. ř. s. Žalobce se ve skutečnosti snaží návrhem na přiznání odkladného účinku žaloby docílit toho stavu, jaký by nastal, kdyby krajský soud vydal předběžné opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku. Takovýto postup však dle žalovaného není možný, neboť se jedná se o dva odlišné procesní instituty, které nelze vzájemně zaměňovat, jelikož mají jiný smysl, předpoklady pro vydání i právní účinky.
16. Smyslem a účelem předběžného opatření, je podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, sp. zn. 1 As 375/2020 „zatímní úprava poměrů účastníků jen ve výjimečných případech, a sice hrozí-li pokračováním dosavadního stavu věcí nebo naopak jejich změnou

vážná újma, tj. je-li vzhledem k okolnostem případu pravděpodobné, že taková újma nastane, nedojde-li k zatímní úpravě poměrů účastníků předběžným opatřením“. Smyslem a účelem odkladného účinku žaloby je umožnit pozastavení účinků žalobou napadeného rozhodnutí v souladu s § 73 odst. 3 s.ř.s. až do skončení řízení před soudem.

17. V projednávané věci nemá přiznání odkladného účinku žalobě proti napadenému rozhodnutí ze své podstaty smysl, neboť zde nebyly žalobci uloženy žádné povinnosti. K uložení jakéhokoliv vynutitelného účinku ovšem v projednávané věci nedošlo, a tak z povahy věci nelze odložit jeho účinky a návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě v šetřeném případě nelze vyhovět. Nelze souhlasit s názorem žalobce, že by přiznání odkladného účinku žalobě mělo mít stejné právní účinky, jako vydání předběžného opatření, neboť vydáním předběžného opatření by soud zadavatelé mohl výslovně zakázat uzavřít smlouvu, kdežto přiznání odkladného účinku žaloby v tomto ohledu zadavatele takovým způsobem blokovat nemůže. Přiznání odkladného účinku žalobě nemůže působit žalobcem očekávané „obživnutí“ předběžného opatření nařízeného ve správním řízení. to vyplývá i z unesení Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2023 č. j. 62 Af 7/2023-203.
18. Je nutno připomenout mimořádnou povahu institutu odkladného účinku žaloby. Odkladný účinek může soud žalobě přiznat pouze ve zcela výjimečných případech postupem dle § 73 odst. 2 s.ř.s, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dle žalovaného žalobce neuvádí relevantní důvody pro přiznání odkladného účinku. Je na posouzení krajského soudu, zda újma, jíž žalobce argumentuje a jejímuž vzniku má navrhovaný odkladný účinek žaloby údajně zabránit, skutečně představuje újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., Dle žalovaného však tvrzená újma není důsledkem výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozhodnutí, proto se o kvalifikovanou újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s.ř.s. nemůže jednat. Újma spočívající ve zmaření přezkumu postupu zadavatele nemůže být považována za dostatečnou pro to, aby vedla k přiznání odkladného účinku žalobě. V opačném případě by podobné obecné tvrzení muselo nutně vést k automatickému přiznání odkladného účinku v každém řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele. Takový přístup soudů by zcela popřel princip presumpce správnosti správních aktů, který přispívá k právní jistotě a důvěře v právní stát. Přiznání odkladného účinku pouze z obecných důvodů uváděných žalobcem by v daném případě bylo v rozporu s tímto důležitým veřejným zájmem. Žalovaný proto navrhuje, aby soud návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
19. Žalobce uvedl rozsáhlou argumentaci k tomu, proč se domáhá vydání rozhodnutí o odkladném účinku a nikoliv předběžného opatření. Soud návrh žalobce akceptuje a nepokládá za nutné se vyjadřovat k tomu, proč tak žalobce učinil. Soud následně tedy posoudí návrh na vydání odkladného účinku.
20. Krajský soud dospěl k závěru, že návrh na přiznání odkladného účinku žalobě **není důvodný**.
21. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že *„podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*
22. Z uvedeného vyplývá, že přiznání odkladného účinku žalobě se vyznačuje určitou mírou mimořádnosti. Při rozhodování o odkladném účinku žaloby soud zjišťuje kumulativní splnění výše uvedených zákonných předpokladů, tj. 1) výrazné disproportionality újmy způsobené žalobci v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě

způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

23. Pokud jde o hledisko újmy způsobené žalobci právními následky napadeného rozhodnutí, důvody jejího možného vzniku jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci žalobce. Povinnost tvrdit a prokázat možný vznik újmy má proto žalobce. Žalobce musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a specifikovat její intenzitu. Vylicení podstatných skutečností o újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se žalobce v souvislosti s napadeným rozhodnutím správního orgánu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být reálná a závažná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.
24. Jinými slovy, je toliko na žalobci, aby soudu předložil všechny argumenty, na základě kterých se domnívá, že by výkon rozhodnutí znamenal relevantní újmu, a tvrzené skutkové okolnosti navíc prokázal. Pro přiznání odkladného účinku je tedy nutné tvrdit a prokázat konkrétní skutečnosti, které se odvíjejí od napadeného rozhodnutí a jež žalobce pocítuje jako újmu. Pro posouzení intenzity této újmy je třeba, aby soud předmětné okolnosti mohl zasadit do širšího rámce celkové situace (žalobce).
25. Tak tomu ovšem v nyní projednávaném případě nebylo a krajský soud dospěl k závěru, že žalobce v nyní projednávaném případě dostatečně ve vztahu k napadenému rozhodnutí neunesl břemeno tvrzení ohledně újmy v podobě „vzniku nenahraditelné újmy“ u žalobce, vzniklé mu vydáním žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce sice ve svém návrhu přednesl některé skutečnosti, jimiž odůvodňuje své tvrzení o možném vzniku újmy vzniklé v důsledku vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, nicméně krajský soud se s těmito důvody neztotožňuje, neboť se jedná o pohyby v rovině pravděpodobnostní, založené nadto na žalobcem nijak neodůvodněném předpokladu, že v případě nevydání žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného a předsedy ÚOHS by se úspěšně ucházel o předmětnou veřejnou zakázku. Především však uvedené skutečnosti nemají přímou souvislost s žalobou napadeným rozhodnutím, tj. tyto žalobcem tvrzené možné důsledky nebyly přímo vyvolány žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného, resp. předsedy ÚOHS. Výběr nejhodnější nabídky a uzavření smlouvy s jiným dodavatelem (než s žalobcem) totiž nelze pokládat za přímý (bezprostřední) důsledek žalobou napadeného rozhodnutí, nýbrž možný (byť pravděpodobný) důsledek navazujících kroků zadavatele. Tyto jednotlivé kroky v zadávacím řízení jsou však zpochybnitelné podle zákona o zadávání veřejných zakázek, a sice jak námitkami k zadavateli, tak návrhem k žalovanému, a tedy při důsledném využití možností obrany ze strany žalobce nemusí nutně být uzavření smlouvy s jiným dodavatelem aktuálním a reálným důsledkem nyní napadeného rozhodnutí.
26. Jak ostatně uvedl sám žalobce, v další probíhajících správních řízeních, které jsou nyní vedeny u žalovaného, byly rovněž vydány zakazy uzavření smlouvy na předmětnou veřejnou zakázku. Nelze předjímat výsledek těchto řízení. Je však zřejmé, že ani z tohoto důvodu žalobci aktuálně tvrzená újma nehrozí.
27. Krajský soud proto neshledal, že by byl dán důvod pro přiznání odkladného účinku žalobě (tím ovšem nijak nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé), neboť, jak již bylo řečeno, žalobce nedoložil nic konkrétního, co by svědčilo o mimořádných okolnostech odůvodňujících přiznání odkladného účinku žalobě (ty nevyplývají přímo ani z žalobou napadeného rozhodnutí). Jak již bylo zdůrazněno, je toliko na žalobci, aby soudu předložil všechny argumenty, na základě kterých se domnívá, že by pro něj výkon rozhodnutí znamenal relevantní újmu, a tvrzené skutkové okolnosti navíc prokázal. Soud není v otázce prokazování nepřiměřenosti možné újmy na straně

žalobců v důsledku nepřiznání odkladného účinku žalobě povinen, ani oprávněn samostatně domýšlet a dohledávat skutečnosti, které obecná tvrzení žalobců v návrhu prokazují.

28. Krajský soud proto uzavírá, že v daném případě podmínka pro přiznání odkladného účinku žaloby dle § 73 odst. 2 s. ř. s. spočívající v hrozbě relevantní újmy na straně žalobce nebyla splněna. Protože podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě musí být splněny kumulativně, soud se již nezabýval dalšími zákonnými předpoklady pro přiznání odkladného účinku žalobě a návrh žalobce zamítl.
29. Pokud jde o výrok II. tohoto usnesení, tedy o otázku soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, vzniká v daném případě poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na přiloženém tiskopisu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 5720621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **5392902931**.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Brno 20. října 2023

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu